

Kdysi dávno jsem pro sebe objevil dnes již legendární festival Zahrada. Překvapilo mne, kolik styčných bodů tento festival měl s Colours of Ostrava nejen co se týče hudby, ale i vnímavého a zdvořilého publika, kterými se ostravské „Barvy“ mohou pochlubit. V ohlédnutí za jedním festivalovým dnem Colours jsem se zaměřil na ženy, protože fenomén skvělých zpěvaček jednoduše byl jedním z největších zážitků letošního roku. Vydejme se tedy za krokem žen. Býval jsem pravidelným návštěvníkem festivalu Zahrada, který posledních pár let své existence ožíval v Náměšti na Hané. Nejdříve téměř výhradně folkový festival (s pestrými liniemi, které mezinárodně etablované slovo „folk“ pojímá) se postupem času vyvinul v multižánrovou pestrou přehlídku, na níž si první ostruhy vysloužilo dost začínajících folkrockových, jazzrockových a dalších začínajících kapel. Pamatuji si i remcání konzervativní části publika na přílišnou invazi „bigbeatu“ v dopisech a vzkazech, které četli moderátoři na hlavním pódiu. Právě Zahrada ale byla jedním z těch dokořán otevřených festivalů, bez tendence se vyhraňovat a stavět stylové hranice.

Colours of Ostrava

je v pluralitní nabídce hudebních stylů a žánrů ještě důslednější, neboť objevování etnických či folkových kořenů nejrůznějších národností bylo vždy základní filozofií tohoto unikátního festivalu a jeho duchovní stvořitelky

Zlatý Holušové

. Colours of Ostrava si také prožil svá dětská léta ve znamení okouzlení pestrými etnickými hudebními projevy, postupně se rozrostl a nabalil na sebe i další, folklorem nepoznamenané proudy. Díky tomu ztratil jistou dřevní část publika a získal zástupy méně náročných posluchačů, kterým vyhovují hudební žánry, jak je představuje indie pop, indie rock, elektronika a nejrůznější fúze world music a jazzu. Na druhou stranu ale získal další barevné odstíny a není pravdou, že by rezignoval na svou původní filozofii, založenou na objevování a hledání skrytých pramenů.

Letošní Colours of Ostrava po dvou deštivých dnech konečně zasáhlo i dobré počasí a tak se třetí festivalový den v pátek 20. července konečně odehrál za příjemného letního počasí. S několika kolegy z publicistické branže jsme se shodli na tom, že festival je letos i přehlídkou velkých ženských hlasů: po skvělé Ruthie Foster a mystické Auroře se i v sobotu rozeznělo několik pozoruhodných vokálů, jejichž jména stojí za to si zapamatovat. V úvodu potěšila srdce všech, nejen ostravských „coloursáků“, zpěvačka

Marie Rottrová

, která s kapelou připravila přehlídku svých největších hitů. Je úžasné, jak vystoupení šestasedmdesátiletá, stále usměvavá legenda pěvecky zvládla. Velmi zajímavý hlas má také ostravská rodačka a nesmírně originální autorka

Vladivojna La Chia

Jeden den na Colours of Ostrava za krokem žen

Napsal uživatel Milan Bátor
Sobota, 21. Červenec 2018 14:30

, která se na Colours představila s akustickým pětičlenným 4triem (smysl pro karikaturu Vladivojně nikdy nechybí!). Příběhy, které svým osobitě zbarveným, šeptavým hlasem vypráví, mají poetické kouzlo a melodicky nepostrádají hitový potenciál. Člověk však u ní musí vždy počítat s nějakou nepředvídaností, díky níž se opravdu během jejího koncertu nenudí!

Další velký ženský hlas se rozezněl v Gongu, kde se představilo malijské Trio Da Kali. Fenomenální zpěvačka **Hawa** svým energickým projevem ukázala, jak krásná a melodicky bohatá je západoafrická hudba. Protipólem tohoto folklorně čistého hudebního výletu byly dvě hvězdné britské zpěvačky **Joss Stone** a **Jessie J**, jejichž koncerty se odehrály na největší scéně Colours.

Joss Stone

se svou filozofií míru a otevřeného srdce doslova pohladila nejen uši, ale i duši. Navíc ukázala, že je zatraceně dobrou soulovou zpěvačkou a cena Grammy i více než deset miliónů prodaných alb jsou naprosto pochopitelné. Následující

Jessie J

působila jako její odvrácená strana. Její mondénní, sebejisté vystupování bylo založeno na pečlivě promyšlené koncertní show, které maskovalo, že je to vlastně docela obyčejný, tuctový hlas, usídlený v atraktivní tělesné schránce.

Nerad bych zapomněl, když už jsme u umělkyň a zpěvaček, ani na českou zástupkyni

Lenny

, fascinující byla také ukázka tradičního zpěvu severokorejského folkloru v podání skvělé kapely

AkDan GwangChil

z Jižní Koreje. Mým osobním vrcholem v genderovém ohlednutí za sobotním dnem Colours of Ostrava bylo vzácné společné vystoupení tří žen, jež patří k největším osobnostem české hudební scény.

Lenka Dusilová, Beata Hlavenková a Dorota Barová, to jsou tři entity, tři naprosto nezávislé a svrchovaně originální autorky, interpretky a skladatelky, jejichž průnik zapůsobil jako hudební

Jeden den na Colours of Ostrava za krokem žen

Napsal uživatel Milan Bátor
Sobota, 21. Červenec 2018 14:30

zázrak. Křehký, svítivě lesklý hlas Dusilové a její panteistické texty získaly v nádherných klavírních pasážích Hlavenkové novou kvalitu. Barová svou invenční hrou na violoncello opět ukázala, že v neklasickém žánru je naprosto jedinečná a bezkonkurenční. Její plný, medově zabarvený a sytý vokál se neobyčejně krásně vyjímal. Zazněla autorská tvorba Lenky Dusilové i Doroty Barové a každá žena vnesla do společné fúze své instrumentální i pěvecké mistrovství, fluidum a charisma.

Pro mne osobně byl společný koncert těchto tří královen české „artové“ hudební scény naprostým vrcholem, srovnatelným se světovou špičkou. Až někde uvidíte jména Dusilová, Barová, Hlavenková, ať už pohromadě nebo samostatně na plakátu či facebookové pozvánce, rozhodně zkuste štěstí. Možná budete okouzleni podobně jako já.

Festival Colours of Ostrava stále je o hledání a objevování krásné, autentické a osobité hudby. Stačí jenom chtít a na chvíli ztišit vlastní konvence a vylézt z ulit. Náš genderový výlet za pátečním dnem na Colours of Ostrava je u konce. A to jsme ani nezmínili mužské interprety a umělce. Berme to třeba jako součást pozvánky na osobní objevení tohoto pozoruhodného festivalu, který se v příštím roce stane plnoletým (18) a tento významný rok určitě přinese mnoho nových hudebních zážitků!

[Colours of Ostrava](#)

18-21.7. 2018
Dolní Vítkovice